

در هر ۵ ثانیه کودکی از گرسنگی می میرد!

فرهاد شعبانی

برگرفته از پیام شماره ۱۵

به همین سادگی و با شمردن پنج ثانیه کودکی از گرسنگی می میرد. این ادعای ما کمونیستها و نیروهای ضد سرمایه داری - نئولیبرالیسم نیست. این محتوای گزارش واحد خواروبار و کشاورزی FAO وابسته به سازمان ملل متحد است که هفته گذشته منتشر شد. سوای گزارش در هفته گذشته دو گزارش پی در پی دیگر از دو نهاد وابسته به سازمان ملل متحد منتشر شد که بدون تفسیر عمق فاجعه و ستمی که بر انسان فرودست این عصر می رود را به نمایش می گذارد.

گزارش اول توسط سازمان جهانی کار ILO منتشر شد که در آن ادعا شده بود، یک میلیارد و چهار صد میلیون از کارگران شاغل در بازار کار جهان تنها با دستمزدی معادل ۲ دلار در روز زندگی می کنند و آنچنان اسیر و گرفتار فقر و تنگدستی اند که رهائی از آن بسیار دشوار است.

سومین و آخرین گزارش از این دست در هفته دوم ماه دسامبر و در آستانه سال مسیحی جدید و همزمان با تدارک برگزاری مراسمهای این ایام منتشر شد و متعلق به صندوق بین المللی کودکان - یونسف - بود. در گزارش یونسف آمده بود که یک میلیارد از دو میلیارد کودکان جهان در فقر و تنگدستی حیرت آوری بسر می برند. این کودکان در اعماق فقر، جنگ و بیماری ایدز پا به دنیا می گذارند و بسیاری از آنها اوقات خود را برای تأمین نیازهای روزانه سپری میکنند. گزارش یونسف می افزاید که دولتها هیچ گامی برای بهبود شرایط زندگی این کودکان بر نمی دارند.

در راستای تأیید محتوای گزارشات یونسف و واحد خواروبار و کشاورزی سازمان ملل یکی از پزشکان سوئدی تباری که در کشور آفریقائی 'لیبریا' به درمان و معالجه کودکان می پردازد در یک برنامه تلویزیونی ضمن تأیید گزارشات فوق از وضعیت فاجعه بار کودکان در این کشور و بسیاری دیگر از کشورهای آفریقائی سخن گفت و اضافه کرد که هیچ امیدی به آینده روشنی برای کودکان ندارد.

مرگ ناشی از گرسنگی و فقر تنها جزء بسیاری کوچکی از ستمی است که بر ضعیفترین و از یک نگاه انسانی مستحقترین قشر انسان (کودکان) می رود. تردیدی نیست که آمارهای فوق علیرغم فاجعه بار بودنشان اما کل مصیبت رفته بر کودکان را به نمایش نمی گذارد. در این آمارها جایگاه کودکان آواره و زندانی در پشت میله های زندان کشورهای 'دموکراتیک'، کودکان قربانی جنگ در عراق و افغانستان، کودکان قربانی مین، کودکان اسیر در دام بازرگانی و تجارت سکس بروشنی مشخص نیست و فراموش نشود که گرچه این مصیبت زدگان در کشورهای جهان سوم و در حال رشد بنام زندگی میکنند، اما درد و رنج کودکان تنها محدود به این کشورها نیست و کشورهای ثروتمند و صنعتی را هم در بر گرفته است.

در امریکای مدعی ثروت، قدرت و 'دموکراسی' و مهد نئولیبرالیسم ۳۹ میلیون انسان زیر خط فقر زندگی می کنند، ۲۰ میلیون نفر بی سرپناهند و ۸ میلیون کودک یکی از والدینشان در پشت میله های زندان حبس و اسیر است و مشکلات این کودکان به یکی از معضلات اجتماعی این جامعه تبدیل شده است.

براساس دو گزارش جداگانه در سوند که آوازه جامعه رفاه و دموکراتیک بودنش گوشها را آزار می دهد، ۲۵۰ هزار کودک مطابق استانداردهای این جامعه در فقر بسر می برند، و والدینشان توانایی خرید هدایای کریسمس و تأمین هزینه سفرهای دبستانی آنها با همکلاسیهایشان را ندارند. ۸ هزار نفر در بی حقوقی مطلق بسر می بند و با شرایطی برده وار و

دستمزدی معادل ۱۰ تا ۲۰ کرون در ساعت کار می کنند. و مطابق جدیدترین گزارش در باره کودکان تنها در شهرهای استکهلم و گوتنبرگ ۹۰۰ کودک و نوجوان بی سرپناه وجود دارد (برنامه رادیوئی P1 « از کودکان سؤال کنید» جمعه ۱۷ دسامبر)

شماری از کودکان رنج و قربانی آزار و طمع سرمایه داران و دولتهایشان در در ایران و کردستان زندگی می کنند. کودکان کارتون خوابی که هر شب سوز و سرمای زمستانی تازیانه مرگ بر پیکر ضعیفشان فرود می آورد و آنان را برای همیشه سرد و خاموش می کند؛ کودکان قربانی مین، کودکان قربانی اعتیاد و طلاق کودکان قربانی به جا مانده از مادران خودسوز، کودکان قربانی والدین بیکار که تنها بخشی از این فشر ضعیف ستم کشیده تحت حاکمیت حکومت اسلامی ایران هستند. شمار زیادی از کشورهای که سرنوشت کودکانش مصیبت زده و فاجعه بار است، این کشورها یا در مسیر اصلاحات نئولیبرالیستی قرار دارند و یا اینکه غیر مستقیم بر مبنای توصیه ها و رهنمودهای اقتصادی صندوق بین المللی پول و بانک جهانی اداره می شوند. این همان دنیای ایده آل و آرمانی است که بعد از فرو ریختن دیوار برلین مدافعین نئولیبرالیسم و حکومتهای لیبرال-دمکرات غربی وعده اش را دادند. این همان دنیائی است که « فرانسیس فوکویاما » نظریه پرداز امریکایی در کتاب « پایان تاریخ و واپسین انسان » وعده اش را داد و همه کشورهای را به برپائی چنین حکومتهایی رهنمون شد.

بورژوازی و مدافعین رنگارنگش هر ادعای پر طمطراقی در باره جامعه ایده آلسان دارند بگذارید داشته باشند، سرنوشت کودکان معیار قضاوت ما در باره ماهیت و عادلانه بودن این جامعه است.

دنیای که در برابر چشمان ماست، دنیایی است که فقر و تنگدستی، جنگ و جنایت سیستماتیک دولتهای قدرتمند و متحدینشان علیه مردم فرودست، بیکاری و بیکارسازیهای روزافزون، آوارگی و بی سرپناهی، تحقیر و بی حرمتی به کرامت انسان، افزایش سلطه مذهب و ارتجاع، زن ستیزی، تجاوز به حقوق کودکان از مشخصات آن است؛ و از طرفی دیگر جدال و مبارزه بی وقفه برای تغییر این ساختارها نیز در ابعاد جهانی در جریان است و علی رغم تمام موانع، چشم انداز امید بخشی از نگاه انسان عدالت خواه و سوسیالیست را در مقابل ساکنینش قرار می دهد.